

**Божията икономика и Божието раздаване
в книгата на пророк Еремия**

Пасажи от Писанията: Ер. 2:13; 15:16; 17:7-8, 19-27;
23:5-6; 31:31-34; Евр. 8:8-12

- I. В Еремия 17:7-8 се казва: „Благословен да бъде онзи човек, / който уповава на Господа / и чието упование е Господ. / Защото ще бъде като дърво, насадено при вода, / което разпростира корените си при потока / и няма да се бои, когато настане пекът, / а листът му ще се зеленее / и няма да има грижа в година на бездъждие, / нито ще престане да дава плод“:**
- А. Можем да тълкуваме тези стихове по два различни начина – според природното си разбиране, или съгласно Божията икономика. Тези стихове не са свързани с повърхностния въпрос за упование на Бога за получаване на материални благословения. В действителност тези стихове говорят за Божията икономика, която се извършва чрез Божието раздаване:
1. Това откровение ни показва, че съгласно Божията икономика човекът, който уповава на Бога, е като дърво, посадено при вода, символизираща Бога като изворът на живите води (2:13а). Ние не само уповаме на Бога, но Самият Бог е нашето упование в Него.
 2. Дървото расте край водата като всмуква и усвоява всички нейни богатства в себе си. Това е една картина на Божието раздаване. За да можем да приемаме божественото раздаване, ние, подобно на дърветата, трябва да всмукваме и усвояваме Бога като живата вода, която се раздава в нашето съществуване, за да се превърне в наш градивен елемент.
- Б. Тази мисъл изцяло прилича на мисълта в 1 Коринтяни 3:6, където Павел казва: „Аз насадих, Аполос напои, но Господ даде растежа“. Напояването е предназначено за всмукване и усвояване от дървото, а самото всмукване и усвояване представлява приемането на Божието раздаване:
1. Дървото расте благодарение на Бога, Който е Негов Снабдител и снабдяване. Снабдяването представлява богатствата на снабдяващия Бог, раздаващи се в нас, които сме като растения, за да можем да растем според Божията мярка. В крайна сметка растенията и Бог, Бог и растенията стават едно и имат един и същи елемент, същност, устройство и външност – Кол. 2:19.
 2. Всички ние трябва да разберем изключителната важност на всмукването и усвояването на Бога като живата вода, за да можем да се изграждаме и конституираме с Неговия елемент и същност и да растем с растежа на Бога. Там, където липсва растеж в живота, християнският живот на вярващите се намира в безпорядък, църковният живот е повреден и животът на Тялото бива унищожен.
 3. За да растем в живота за изграждането на Тялото Христово, трябва да всмукваме и усвояваме Бога като се вкореняваме надолу и принасяме плод горе (Ис. 37:31). Това означава, че трябва да прекарваме скрито време на общение с Бога (Мт. 6:6; 14:22-23). Укрепването, просвещаването, наслаждението на почивката, радостта, вярването, разрешаването на проблемите, преодоляването на изпитанията, изкушенията и трудностите и утехата на християните зависят от тяхното скришно общение с Бога чрез молитва и Божието слово (Дан. 6:10; Кол. 4:2; 2 Тим. 3:14-17).
- II. В Еремия 17:19-27 виждаме едно слово относно пазенето на Божията Събота. Начинът да пазим Божията Събота се състои в това да се наслаждаваме на Бога, да си почиваме в Него и да намираме задоволение в Него като изворът на живите води – 2:13:**
- А. В Изход 31:12-17, след едно дълго описание на изграждането на Божието обиталище, виждаме едно повторение на заповедта относно пазенето на Съботата. Съгласно Колосияни 2:16-17 и Матей 11:28-30, Христос е реалността на съботната почивка – Евр. 4:7-9; Ис. 30:15а:
1. Ако знаем само как да работим за Господа, но не знаем как да си почиваме с Него, ние действаме противно на божествения принцип:

- а. Бог си почива на седмия ден, защото бе завършил работата Си и бе доволен. Божията слава бе изявена, защото човекът носеше Божия образ и щеше да упражни Божията власт за обуздаване на Божия враг Сатана. Когато човек изразява Бога и се разправя с Неговия враг, Бог е доволен и може да си почива – Бит. 1:26, 31; 2:1-2.
 - б. По-късно израелтяните започнаха да отбелязват седмия ден като Събота (Иzx. 20:8-11). Седмият ден на Бога бе първият ден на човека. След като човекът бе създаден, той не се включи в Божията работа, а навлезе в Божията почивка.
2. Човекът не бе създаден първо за да работи, а за да намери задоволение и почивка в Бога. От Божия страна първо става въпрос за работа, и след това за почивка, но при човека първо става въпрос за почивка, и след това за работа. Съгласно божествения принцип, след като преживеем едно пълно наслаждение на Бога, ние можем да работим заедно с Него – вж. Мт. 11:28-30:
- а. Ако не знаем как да се наслаждаваме на Самия Бог и как да се изпълваме с Него, не ще знаем как да работим с Него и как да сме едно с Него в Неговата божествена работа. Човекът се наслаждава на това, което Бог е постигнал в работата Си.
 - б. В деня на Петдесетница учениците се изпълниха с Духа, което означава, че те се изпълниха с наслаждението на Христос като небесното вино. Те започнаха да работят в единство с Бога едва след като се бяха изпълнили с това наслаждение – Деян. 2:4а, 12-14.
- Б. Бидейки Божии хора, ние трябва на първо място да носим определен белег за това, че си почиваме с Бога, че се наслаждаваме на Бога и сме изпълнени с Него. След това ние започваме да работим с Онзи, Който ни изпълва отвътре. Освен това ние не само работим заедно с Бога, но работим, бидейки едно с Него, приемайки Го като своя сила и енергия за предстоящата ни работа и труд – Изх. 31:13, 17.
- В. Може да вършим много неща и да служим на Господа в църковния живот, без първо да сме се насладили на Господа и без да сме едно с Него. Този вид служение води до духовна смърт и до загуба на общението в Тялото – стих. 14-15.
- Г. Работата на Господа за изграждането на църквата трябва да започва с наслаждение на Бога, което доказва, че ние не работим за Бога със собствени сили, а чрез наслаждението си на Него, бидейки едно с Него. Това означава да пазим принципа на Съботата с Христос като вътрешна почивка в нашия дух – 1 Кор. 3:9; 15:58; 16:10; 2 Кор. 6:1а.

III. Книгата на пророк Еремия е едно резюме на цялата Библия. Пророчеството на Еремия показва, че само Христос може да осъществи Божията икономика, и че единствено Христос е отговорът на Божиите изисквания, свързани с Божията икономика. Благодарение на картината, представена от Еремия, ние виждаме, че сме нищо и че Христос е всичко за нас:

- А. По отношение на осъществяването на Божията икономика, Еремия говори за Христос като наша правда и наше изкупление (23:5-6); за Бога като извор на живите води (2:13); за Христос като наша храна (15:16); и за Христос като реалността на новия завет с всички негови богатства (31:31-34; Евр. 8:8-12):
1. От една страна, може да се каже, че новият завет е синоним на Божията икономика, защото той представлява нейното съдържание и същност – Ер. 31:31-34; Йов 10:13; вж. Еф. 3:9:
 - а. Главните аспекти на новия завет представляват съдържанието на Божията икономика и на Божието раздаване, включващо в себе си Божието юридическо изкупление и органично спасение за нашето обожествяване, с цел изграждането на Тялото Христово, което получава своята завършеност в Новия Ерусалим.
 - б. Служението на апостолите е служението, предназначено за Божията новозаветна икономика. Това е новозаветното служение, което се съсредоточава върху Божията икономика – 1 Тим. 1:3-4; вж. 2 Кор. 3:3, 6.
 2. От друга страна, може да се каже, че новият завет е начинът, по който Бог извършва, или осъществява Своята икономика. Във 2 Коринтяни се разкрива, че служението на новия завет е предназначено за осъществяването на Божията вечна икономика – 2:12-4:1.
- Б. Христос е реалността на новото завещание, на новия завет. Той е реалността на всичко, което Бог е, и което Той ни е дал на нас. Следователно Христос е новият завет:

1. Завещанията са много, но в действителност всички те са една-единствена личност – пневматичният Христос – Ис. 42:6; 49:8; Ер. 31:31-34; Евр. 8:8-12; Йн. 20:22; Еф. 3:8.
 2. Завещанията, които Господ ни е завещал в новия завет, са неизчерпаеми и са предназначени за наше вечно преживяване и наслаждение чрез Духа – Евр. 9:15.
 3. Трябва да вървим по древните пътища на нашите праотци, поемайки по пътя на новия завет, съсредоточен върху Божията икономика, който води към живот. Страничните пътища са пътища на Сатанинските хитрости, свързани с неговите отклоняващи стратегии, които водят до погибел. Да поемем по страничните пътища, означава да вървим надолу, но да поемем по древните пътища, водещи нагоре, означава да вървим нагоре – Ер. 18:15; вж. Мт. 7:13-14.
 4. В новия завет, във вечния завет, Бог ни дава едно сърце и един път (Ер. 32:39-41). Това сърце е предназначено да обича Бога, да търси Бога, да живее Бога и да бъде устроено и конституирано с Бога, за да можем да бъдем Негово изражение. Този път е Самият Триединен Бог като вътрешният закон на живота с неговата божествена способност (31:33-34). Това сърце и този път са единомушието (Деян. 1:14; 2:46; 4:24; Римл. 15:6).
- В. Сега Христос, Който се е възнесъл и седи на престола в небесата, изпълнява новия завет, който ни е завещал като тестамент, като ходатайства за нас и ни служи, за да можем да осъзнаем, да преживеем и да се наслаждаваме на всички завещания, съдържащи се в новия завет – Евр. 12:2; 7:25; 8:1-2:
1. Новият завет, новият тестамент, завещанието, е ратифицирано и утвърдено чрез Христовата смърт и се изпълнява и прилага от Христос в Неговото възкресение и възнесение.
 2. Новият завет ни е завещан като новият тестамент и сега, в тайнствената сфера на Своето небесно служение, Христос изпълнява това, което е завещал.
 3. В момента Христос се намира в небесата – Той е жив, божествен и способен. Той е способен да изпълни новия завет, новия тестамент, съгласно всички негови детайли, правейки всички негови завещания достъпни и реални за нас:
 - а. Бидейки божественият Първосвещеник, Христос изпълнява новия завет като ходатайства за нас и се моли да бъдем въведени в реалността на новия завет – 7:25.
 - б. Бидейки Посредникът, Изпълнителят на новия завет, в Своето небесно служение Христос изпълнява новия тестамент и извършва всички негови завещания в нас – 8:6; 9:15; 12:24.
 - в. Бидейки поръчителят на новия завет, Христос е залогът за това, че всичко в новия завет ще бъде изпълнено. Той гарантира и обезпечавя ефективността на новия завет – 7:22.
 - г. Бидейки Служителят на истинската (небесна) скиния, Христос ни служи със завещанията, с благословенията на новия завет, правейки ефективни фактите на новия завет в нашето преживяване – 8:2.
 - д. Бидейки великият Пастир на овцете, Христос чрез пастируването Си завършва Новия Ерусалим съгласно Божия вечен завет – 13:20.
- Г. Ако искаме да получим приложението на всички благословения в новия завет, трябва да сме хора, които се отзовават на Христовото небесно служение – 12:1-2; Кол. 3:1:
1. Христовото служение в небесата за изпълняване на новия завет изисква нашия отклик – Евр. 7:25; 4:16; 10:19, 22:
 - а. В продължение на векове и с незадоволителен успех Христос се е опитвал да придобие група от хора, които да се отзоват на Неговото служение в небесата.
 - б. Благодарение на Господна милост и благодат, днес на земята има група хора в Господното възстановяване, които се отзовават на небесното служение на Христос.
 - в. Главата е в небето и ходатайства за нас и ни служи, а ние, Тялото, се намираме на земята и се отзоваваме на Христовото небесно служение, като съответстваме и отразяваме това, което Той върши за изпълнението на новия завет – Еф. 1:22-23; 4:15-16; Деян. 6:4.
 2. Очите ни трябва да бъдат отворени, за да видим небесното видение на новия завет, на новия тестамент, на завещанието, с всички негови аспекти – Еф. 1:17-18; Деян. 26:18-19:

- а. Отец обеща всичко, а Господ Исус извърши всичко. Сега всички осъществени факти са изложени подробно във волята като наши завещания – Лк. 22:20; Евр. 9:16-17.
 - б. Ако видим небесното видение на това, че всички Божии благословения са завещания във волята, ние няма да се молим като бедни просяци, а като славни наследници, получаващи завещанията чрез вяра – Римл. 8:17; Еф. 3:6; Евр. 6:17; 1:14.
 - в. Ако получим небесния поглед на новия завет, на новия тестамент, нашето разбиране ще се промени, самите ние коренно ще се променим и ще бъдем извън себе си от радост, изпълнени с хвала към Господа – 2 Кор. 5:13; Откр. 5:6-13.
- Д. Нуждаем се от двайсет и седемте книги на Новия Завет, за да можем да дадем определение на Еремия 31:31-34:
- 1. Ако разберем тази част от Писанието в светлината на целия Нов Завет, ще видим, че в този нов завет имаме църквата, Божието царство, Божието домочадие, Божия дом като обиталище на Бога в нашия дух, новия човек и Тялото Христово като пълнотата на преминалия през процес и завършен Тринединен Бог.
 - 2. В крайна сметка този нов завет ще въведе хилядагодишното царство. Най-накрая, в края на краищата, той ще въведе Новия Ерусалим в новото небе и новата земя във вечността.